

ρικήν ὅδὸν ἡτις ἔφερεν ἐκ τῆς βιοείου Ἰνδικῆς εἰς τὸν Εὐξεινὸν πόντον. Ἐλλ' ἀπὸ τῆς ἐμπορικῆς ταύτης ὅδοῦ ἐπλούτισαν μετ' οὐ πολὺ κυρίως οἱ τοῦ Πόντου βασιλεῖς. Εἰς τοὺς Σελεύκιδας ἰδίως ἀπέβη λυσιτελῆς ἥ παρὰ τὸν Τίγριν ἰδρυθεῖσα μεγάλη Σελεύκεια, ἡτις κατέστη κέντρον ἐμπορίας σημαντικώτατον⁽¹⁾. Ἐκεῖ ἔφερον οἱ Ἀρμένιοι τὰ ἐμπορεύματα αὐτῶν, καταπλέοντες τὸν Εὐφράτην καὶ τὸν Τίγριν ἔως ἐκεῖ ἥδυναντο ν' ἀναπλέσωσι τὰ πλοῖα τὸν ὁξύτατον Τίγριν· ἐκεῖθεν μετῆγον οἱ Ἀρμένιοι ἰδίως τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὴν τῶν Κομάνων ἀγορὰν ἥ ὑπὲρ τὸν Καύκασον, ἐπέκεινα τοῦ ὅποιουν οἱ Ἀօρσοι, οἱ τὸν Τάναιν παροικοῦντες, «ἐνεπορεύοντο καμήλοις τὸν ἴνδικὸν φόρτον καὶ τὸν βαβυλώνιον, κατὰ τὸν Στραβωνα, παρά τε Ἀρμενίων καὶ Μήδων διαδεχόμενοι· ἔχοντο φόρουν δὲ διὰ δὲ τὴν εὐπορίαν». Πρὸς τούτοις εἰς τὴν Σελεύκειαν συνήρχοντο τὰ κιρβάνια ἀπό τε τῆς ἄνω Περσίας καὶ τῆς Ἀσαβίας καὶ ἀναμφίβολον εἶναι ὅτι τὰ ἴνδικὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὅποια ἀνηλίσκοντο εἰς τὰς πολυαριθμους καὶ πολυτελεῖς πόλεις τῆς συριακῆς παραλίας καὶ τῆς μεσημβρινῆς μικρᾶς Ἀσίας, ἐκ τῆς Σελεύκειας προήρχοντο, οὐχὶ ἔξι Ἀλεξανδρείας, ἀν καὶ κατὰ δυστυχίαν δὲν γνωρίζομεν διὰ τίνων τρόπων προήγετο καὶ ἐπροστατεύετο ἥ ἐμπορία αὐτη ὑπὸ τῶν Σελευκιδῶν.

Ἄδηλον ὕσαύτως εἶναι καὶ πῶς πρὸς τὰ ἐγχώρια θρησκεύματα ἐποιείτεύθησαν. Οἱ μεταγενέστεροι ἔξι αὐτῶν ἐσύλησαν μὲν τοὺς ναοὺς τῆς Ἐλυμαΐδος καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀλλ' ὅ πρωτος Σέλευκος ἐδείχθη, ὃς φαίνεται, εὐλαβέστερος πρὸς τὰ ἀσιανὰ θρησκεύματα τούλαχιστον εἶναι βέβαιον ὅτι συνεβούλευθε τοὺς Χαλδαίους περὶ τῆς κατασκευῆς τῆς ἐπὶ τῷ Τίγρει Σελεύκειας. Ἐνεκα τῶν πολυαριθμων αὐτῶν κτισμάτων οἱ Σελευκίδαι ἔλαβον φυσικῷ τῷ λόγῳ ἀφορμὴν νὰ εἰσαγάγωσιν εἰς τὴν Ἀσίαν πρὸ πάντων τὴν λατρείαν πολλῶν ἐλληνίδων θεοτήτων. Ἀποφηνάμενοι ἔαυτοὺς ἀπογόνους

Ἐγχάρακτος λίθος παριστῶν τὸν Πτολεμαῖον Β'
καὶ τὴν Ἀρσινόην

(1) Τῶν ιερατικῶν πόλεων τῆς Καππαδοκίας καὶ τοῦ Πόντου, αἵτινες ἦσαν, ὡς πᾶσαι αἱ ιερατικαὶ πόλεις τῆς μ. Ἀσίας, ἐμπόρια μέγιστα.

